

עמ"ת 19859-12-24 - פלוני נ' מדינת ישראל

פלילי - מעצרים

פלילי - חוק העונשין - עבירות כלפי קטינים ונכים

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

בית המשפט העליון

עמ"ת 19859-12-24

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

העורר: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
(כבוד השופטת א' אורן) מיום 02.12.2024
במ"ת 52979-11-23
י' בכסלו התשפ"ה (11 דצמבר 2024)
תאריך הישיבה:
בשם העורר:
בשם המשיבה:
בשם נפגעת העבירה:
עו"ד נועה עזרא רחמני
עו"ד ליהי גוטמן

החלטה

זהו ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת א' אורן) במ"ת 52979-11-23 מיום 02.12.2024, בגדרה הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

רקע והשתלשלות ההליך

1. ביום 26.11.2023 הוגש כתב אישום המייחס לעורר ביצוע עבירות של אינוס קטינה בת משפחה, לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(א)(1) ו-345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ועבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה, לפי סעיף 351(ג)(2) וסעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק. לפי עובדות כתב האישום, בין השנים 2016-2023 העורר היה בן זוגה של א.א., אימן של שתי קטינות, ולבני הזוג ילד משותף. בתקופה זו, גרו בני הזוג ושלוש הילדים הקטינים יחדיו, והעורר שימש כאביון של הקטינות. בתמצית, כתב האישום מגולל ארבעה אישומים, ולפיהם בין חודש אוגוסט לספטמבר 2023 לערך, העורר ביצע מעשי אינוס ומעשים מגונים באחת מהקטינות, ילידת שנת 2010.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים. ביום 07.01.2024, ניתנה הסכמת העורר לקיומן של ראיות לכאורה, והלה הופנה לשירות המבחן. בתמצית, מתסקיר שירות המבחן עלה כי קיים סיכון לא מבוטל להישנות התנהגות פורצת גבולות במישור המיני וכן אי עמידה במגבלות מצדו של העורר. אשר למפקחים שהוצעו, הוערך כי הם אינם מודעים לדפוסיו המכשילים של העורר ולכן לא יכולים לשמש דמויות סמכותיות. על כן, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחררו.
3. ביום 13.03.2024 הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. נקבע כי נשקפת מהעורר מסוכנות גבוהה תוך שהודגש כי מדובר בארבעה אירועים שונים שבוצעו לכאורה במשך מספר חודשים, תוך ניצול יחסי האמון בין העורר לבין המתלוננת. עוד נקבע, כי התסקיר אינו מבוסס אך על הכחשת העורר אלא על שורה של נסיבות נוספות. זאת ועוד, נקבע כי אין בעובדה שבני המשפחה אפשרו לעורר להמשיך ולהתגורר עם המתלוננת גם לאחר חשיפת האירועים כדי להוביל למסקנה כי הסיכון שנשקף ממנו פחת, אלא שיש בכך, לכל היותר, כדי להצביע על קושי בשיקול הדעת של בני המשפחה.
- עוד נקבע, כי ישנו חשש לשיבוש הליכי משפט נוכח כך שעסקינן בעבירות מין בתוך המשפחה, ושעה שאמה של המתלוננת אינה תומכת בה. אשר לשלומה הנפשי של המתלוננת הודגש, כי שירות המבחן ציין שחל שינוי לרעה בהתנהגותה לאחר הגשת התלונה; כי היא חוששת מההליך המשפטי; כי היא חווה ניכור הורי; וכי הוערך ששחרורו של העורר ירע את מצבה.
- צוין, כי שירות המבחן בחן חלופת מעצר ביתית, ברם זו לא נמצאה מתאימה נוכח המסוכנות הנשקפת מהעורר וההתרשמות מהמפקחים. נוכח הסיכון הרב והחשש לשיבוש הליכי משפט, נמצא כי אף חלופת מעצר לא תסכון, וממילא אין מקום להפניה חוזרת של העורר לשירות המבחן.
4. ביום 13.08.2024 הוגשה בקשה ראשונה להארכת מעצרו של העורר בתשעים ימים. ביום 25.08.2024 ציין בהחלטתו בנדון השופט ע' גרוסקופף (המ"ע 31648-08-24) כי לאחר שבא-כוח העורר שמע את הערות בית המשפט הלה הודיע כי לא יתנגד להארכת המעצר, אך ביקש כי מרשו ישלח לשירות המבחן על מנת לבחון אפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני אליו יבקש להעביר את העורר בתום שמיעת עדות המתלוננת. השופט גרוסקופף מצא להיעתר לבקשה, "בשים לב להימשכות

ההליכים, הנובעת מטעמים שאינם קשורים ב[עורר], ומבלי שיהיה בכך כדי להביע עמדה לגופם של הדברים". על כן, התבקש שירות המבחן להגיש עד ליום 05.11.2024 תסקיר משלים שיבחן את האפשרות להעביר את העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני בחלופה שיציע, וזאת תחת ההנחה כי הדבר יבוצע לאחר שתושלם שמיעת עדות המתלוננת. כמו כן, שירות המבחן התבקש להתייחס בתסקיר גם לעמדת המתלוננת באמצעות באתר כוחה.

5. להשלמת התמונה יצוין, כי ביני לביני, ביום 05.11.2024 נשמעה עדות המתלוננת. זאת ועוד, ביום 19.11.2024 הורה השופט א' אלרון על הארכת מעצרו השנייה של העורר ב-90 ימים (המ"ע 31883-11-24), תוך שנתן דעתו לכך שצפוי להתקיים דיון לפני בית משפט קמא על יסוד תסקיר שירות המבחן.

החלטת בית משפט קמא

6. לאחר שביום 06.11.2024 התקבל תסקיר משלים, בהתאם להחלטת השופט גרוסקופף, ביום 02.12.2024 ניתנה החלטה בבקשת העורר למעצרו באיזוק אלקטרוני תחת פיקוח. בתמצית, בית המשפט לא מצא בסיס לשנות מההחלטה בדבר מעצרו עד תום ההליכים נוכח המסוכנות הנשקפת מהעורר, בהיעדר חלופה הולמת, ובשל מצבה הנפשי המורכב של המתלוננת גם לאחר שמסרה את עדותה. הוטעם, כי האמור בתסקיר הקודם קיבל ביטוי גם בתסקיר העדכני. אשר למצבה הנוכחי של המתלוננת, הוטעם כי היא חווה מורכבות נוספת בחודשים האחרונים בשל התנהלות אמה, אשר העתיקה את מקום מגוריה לעיר אילת ובכך גם מונעת ממנה לפגוש את אחיה. הודגש כי המתלוננת חווה נטישה ובדידות קשה, והיא משלמת מחירים קשים על ההליך המשפטי. אשר לחלופה המוצעת, הובהר כי שירות המבחן מצא שמערך הפיקוח אינו מתאים. כך, חרף התרשמותו של שירות המבחן כי מדובר באנשים שמביעים דאגה ואכפתיות כלפי העורר, הודגש כי הם אינם מודעים לדפוסיו המכשילים וכי אינם יכולים לשמש עבור העורר כדמויות סמכותיות.

הערר

7. לשיטת העורר, בית משפט קמא שגה בקביעתו כי נשקפת ממנו מסוכנות שלא ניתן לאיינה, משום שהערכת שירות המבחן מבוססת על הכחשתו בלבד, בניגוד לדיון. עוד נטען, כי המפקחים שהוצעו נפסלו על-ידי שירות המבחן רק מכיוון שהם מאמינים בחפותו. מלבד זאת, נטען כי בית משפט קמא שגה כשנתן משקל לנתונים על אודות מצבה הנפשי של המתלוננת טרם מסירת העדות; וכי מקום החלופה המוצע מרוחק מעיר מגוריה. הודגש כי העורר דובק בחפותו; כי הוא שלל כל נזקקות טיפולית בתחום עבירות המין; כי הוא נעדר עבר פלילי; וכי הוא בן 54, גרוש בשנית ואב לחמישה ילדים.

8. בדיון שהתקיים לפניי ביום 11.12.2024, חזר בא-כוח העורר, בעיקרם של דברים, על טענותיו בכתב. מנגד, הדגישה באת-כוח המדינה בדיון את מצבה הנפשי המורכב של המתלוננת, תוך שהובהר כי באת-כוחה של המתלוננת שוחחה עמה גם לאחר מסירת עדותה, ותיארה את מצבה הנוכחי לפני בית משפט קמא בטרם ניתנה החלטתו. עוד תיארו לפניי הצדדים את הקושי עמו התמודדה המתלוננת

בעת מסירת עדותה.

דיון והכרעה

9. לאחר עיון, מצאתי כי דין הערר להידחות.

10. אשר לטענות העורר בכל הנוגע לתסקיר שירות המבחן ולעמידתו על חפותו - לא שוכנעתי כי לפניי מקרה בו תסקיר שירות המבחן הינו שלילי נוכח אי קבלת אחריות, מקום בו הנאשם כופר בהאשמות נגדו (בהקשר זה ראו את שכתבתי בבש"פ 5329/24 שיבלי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (07.07.2024)). בית משפט קמא התייחס לטענותיו במישור זה, וקבע כאמור כי תסקיר שירות המבחן אינו מבוסס אך על הכחשת העורר, אלא על שורה של נסיבות נוספות. ואכן, כמפורט בהרחבה בתסקירי שירות המבחן, שירות המבחן עמד על מכלול נסיבות העניין, ובתוך כך על המסוכנות במישור המיני הנשקפת מהעורר ככלל, וביחס למתלוננת בפרט; על דפוסיו האישיותיים של העורר ונסיבותיו האישיות; על הקשיים בחלופה המוצעת; ותוך שהובהר, במספר רב של מישורים, מדוע לא ניתן לקיים את תכליות המעצר בעניינו של העורר באמצעי שפגיעתו בחירותו פחותה.

11. בכל הנוגע לטענותיו של העורר בדבר מצבה הנפשי של המתלוננת לאחר מסירת העדות, לאחר שמיעת טענות הצדדים ועיון בפרוטוקול הדיון מיום 02.12.2024, במהלכו הובאו דברי באת-כוחה של המתלוננת בנדון, לא שוכנעתי כי החלטת בית משפט קמא לא התבססה על נתונים עדכניים. איני סבור כי יש צורך להכביר במילים על אודות השלכות ההליך המשפטי על המתלוננת, כפי שנטען לפניי בהרחבה על-ידי באת כוח המשיבה. די אם יצוין, כי לא בכדי נתן בית משפט קמא משקל למצבה המשפחתי המורכב של המתלוננת; להערכת שירות המבחן כי שחרור העורר ירע את מצבה; ולקשיים עמם היא מתמודדת בצילו של ההליך, גם עתה.

12. ממילא אף לא מצאתי לקבל את טענות העורר נגד אי-התאמת המפקחים המוצעים. המפקחים שהוצעו, אשר נמנים על משפחתה של המתלוננת, נבחנו באופן יסודי על-ידי שירות המבחן, שהצביע על מספר קשיים באשר אליהם ומשכך לא בא בהמלצה בדבר מערך פיקוח זה. נוכח כך שעסקינן בעבירות מין במשפחה, וכאמור, מצבה המשפחתי של המתלוננת הינו מורכב, באימוץ מסקנה זו של שירות המבחן על-ידי בית משפט קמא - לא מצאתי כל פגם.

13. סוף דבר: הערר נדחה בזאת.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ה (18 דצמבר 2024).

חאלד כבוב
שופט